

ΔΕΦΑΘ 2480/2011, σε: ΔιΔικ 4/2012, σ. 1038-1040

Sakkoulas-Online.gr - Εκτύπωση σελίδων για προσωπική χρήση του συνδρομητή Αικατερίνη Τσιώνα

ΔΕΦΑΘ 2480/2011

Πρόεδρος: Νικόλαος Διακονικολάου.

Εισηγήτρια: Σοφία Τσέκου - Πλιάτσικα, Εφέτης.

Δικηγόροι: Γ. Αρβανίτης, Β. Παπαγιαννοπούλου (Δικ. Αντ. ΝΣΚ).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ. Δημόσια έργα. Ν. 1418/1984. Ο ανάδοχος δικαιούται αποζημίωσης μόνο για βλάβη που επήλθε συνεπεία γεγονότος ανώτερης βίας, στο έργο ή στις υφιστάμενες στον τόπο του έργου μόνιμες εγκαταστάσεις του. Ο ανάδοχος δικαιούται αποζημίωση μόνο για τη θετική ζημία την οποία υπέστη, και δεν δικαιούται αποζημίωση για κανενός άλλου είδους ζημία.

3. Επειδή, το άρθρο 7 § 6 του ν. 1418/1984 «Δημόσια έργα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ Α 23) ορίζει τα εξής : «Μέχρι την οριστική παραλαβή ο ανάδοχος φέρει τον κίνδυνο του έργου για βλάβες από οποιαδήποτε αιτία, εκτός αν αυτές οφείλονται σε υπαιτιότητα του φορέα κατασκευής του έργου ή αν προβλέπεται διαφορετικά στη σύμβαση. ... Κατ' εξαίρεση για βλάβες του έργου ή των μόνιμων εγκαταστάσεων του αναδόχου στον τόπο των έργων που προέρχονται από ανωτέρα βία, αναγνωρίζεται στον ανάδοχο δικαίωμα αποζημίωσης ανάλογης με τη ζημία το ποσό της οποίας καθορίζεται με συνεκτίμηση του είδους και της έκτασης των βλαβών και των ειδικών συνθηκών σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση». Περαιτέρω, το άρθρο 45 του π.δ/τος 609/1985 (ΦΕΚ Α 223) ορίζει τα εξής: «1. Ο ανάδοχος δεν δικαιούται καμία αποζημίωση από τον κύριο του έργου για οποιαδήποτε βλάβη επέρχεται στα έργα, για οποιαδήποτε φθορά ή απώλεια υλικών και γενικά για οποιαδήποτε ζημία του που οφείλεται σε αμέλεια, απρονοησία ή ανεπιτηδειότητα αυτού ή του προσωπικού του ή σε μη χρήση των κατάλληλων μέσων ή σε οποιαδήποτε άλλη αιτία, εκτός από τις περιπτώσεις υπαιτιότητας του φορέα κατασκευής του έργου ή ανωτέρας βίας του τελευταίου εδαφίου της § 6 του άρθρου 7 του ν. 1418/1984. Ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να αποκαταστήσει τις βλάβες που τον βαρύνουν με δικές του δαπάνες. 2. Για να αναγνωρισθεί η αποζημίωση των βλαβών που προξενήθηκαν από ανωτέρα βία ο ανάδοχος πρέπει να δηλώσει γραπτώς στη Διευθύνουσα Υπηρεσία το είδος και την έκταση των βλαβών καθώς και την δαπάνη για την επανόρθωσή τους κατά το μέτρο που μπορεί αυτή να εκτιμηθεί. Η δήλωση περιλαμβάνει επίσης υποχρεωτικά περιγραφή της αιτίας των βλαβών που χαρακτηρίζεται ως ανωτέρα βία και αίτημα αποζημίωσης για αποκατάστασή τους. 3. Η δήλωση υποβάλλεται σε ανατρεπτική προθεσμία δέκα ημερών από την επέλευση της βλάβης. ... Η Διευθύνουσα Υπηρεσία προβαίνει αμέσως σε αυτοψία για την εξακρίβωση του περιεχομένου της δηλώσεως και ιδιαίτερα του είδους και της έκτασης των βλαβών, του χρόνου και των συνθηκών που τις προκάλεσαν και μέσα σε πέντε ημέρες από την υποβολή της δήλωσης του αναδόχου ζητά από την Προϊσταμένη Αρχή να ορίσει επιτροπή από υπαλλήλους που οφείλει να προβεί σε επιτόπια εξέταση σε αντιπαράσταση με τον ανάδοχο και να συντάξει σχετικό πρωτόκολλο διαπίστωσης των βλαβών μέσα σε δέκα μέρες από τη σύστασή της. ... 4. Το πρωτόκολλο της προηγούμενης παραγράφου επέχει θέση πράξης της Διευθύνουσας Υπηρεσίας για την υποβολή ένστασης του αναδόχου

σύμφωνα με το νόμο. ... Η αποζημίωση αναγνωρίζεται με απόφαση της Προϊσταμένης Αρχής που εγκρίνει με τροποποίηση ή όχι το πρωτόκολλο και αποφασίζει στην τυχόν ένσταση. ...».

4. Επειδή, κατά την έννοια της παρατεθείσης στην προηγούμενη σκέψη διατάξεως του τελευταίου εδαφίου της § 6 του άρθρου 7 του ν. 1418/1984, συναγομένη ενόψει και της ρητής αναφοράς της μόνο σε βλάβη του έργου ή των μόνιμων εγκαταστάσεων του αναδόχου στον τόπο των έργων, ο ανάδοχος δικαιούται αποζημιώσεως μόνον για βλάβη που επήλθε, συνεπεία γεγονότος που συνιστά λόγο ανωτέρας βίας, στο έργο ή στις υφιστάμενες στον τόπο εκτελέσεως του έργου μόνιμες εγκαταστάσεις αυτού, στις οποίες περιλαμβάνονται και τα ανήκοντα στον ανάδοχο μηχανήματα, τα οποία είναι τοποθετημένα κατά τρόπο σταθερό και μόνιμο στον τόπο εκτελέσεως του έργου και τα οποία είναι αναγκαία για την εκτέλεση αυτού. Περαιτέρω δε, κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, ο ανάδοχος δικαιούται αποζημιώσεως μόνον για την θετική ζημία, την οποία υπέστη από την προκληθείσα στο έργο ή στις μόνιμες εγκαταστάσεις αυτού βλάβης (πρβλ. ΣτΕ 2884/1996, 2761/2008). Συνεπώς, ο ανάδοχος δεν δικαιούται αποζημιώσεως για κανενός άλλου είδους ζημία, που τυχόν υπέστη συνεπεία του συνιστώντος λόγο ανωτέρας βίας γεγονότος. Εξάλλου, θετική ζημία, δημιουργούσα υποχρέωση αποκαταστάσεως εκ μέρους του κυρίου του έργου, κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, δεν αποτελούν οι δαπάνες, στις οποίες υποβάλλεται ο ανάδοχος για να διατηρεί σε ετοιμότητα τον ιδιόκτητο μηχανικό εξοπλισμό του κατά την διάρκεια της αχρησίας του, συνεπεία του συνιστώντος ανωτέρα βία γεγονότος, ούτε οι δαπάνες αποσβέσεως της αξίας του εν λόγω εξοπλισμού, ούτε τα μισθώματα που ο ανάδοχος καταβάλλει σε τρίτους σε περίπτωση μη ιδιόκτητου εξοπλισμού, ούτε, τέλος οι αμοιβές που καταβάλλονται στο αργούν προσωπικό του (βλ. ΣτΕ 3709/2010).